

PROP DE VOSALTRES

Per ells, per tu, per tants

Estimats diocesans:

El títol d'aquest comentari el trobem en els fullets de les parròquies i vol ser una orientació general per als qui estan obligats, com cada any, a presentar la seva aportació econòmica a l'Estat com a contribució pels serveis públics que ofereix a tota la societat. Fer la declaració de la renda durant aquest trimestre d'abril a juny —de manera telemàtica o presencial, individualment o amb l'ajuda d'assessors, o demanant cita a l'agència tributària— és un deure dels ciutadans que superen un determinat llindar d'ingressos l'any.

Aquest mateix títol és el lema de la campanya «Xtants 2023», que anima a marcar la casella de l'Església a l'imprès de la declaració de la renda. Aquest deure ciutadà es repeteix durant els últims anys i ja és un costum ben arrelat que l'Església catòlica sol·liciti el senzill gest de posar la creu a la casella com una col·laboració més per dur a terme els seus projectes pastorals, des de la predicació i serveis sacramentals, fins a l'atenció a tasques educatives i a les persones més vulnerables de la societat. La campanya informativa inclou uns espots específics a la ràdio, a la televisió i als formats digitals; també a les xarxes socials i a altres espais religiosos. S'ha editat el periòdic *Xtants* i uns cartells per distribuir en totes les parròquies del país.

En aquesta publicació es presenten cinc testimoniatges, al costat d'entrevistes i reportatges sobre la feina general de l'Església, que descriuen gràficament les ajudes que reben i la gratitud que mostren. Són un petit exponent de la gran quantitat de beneficiaris a qui arriben els recursos econòmics i de la dedicació de voluntaris que atenen tan-

“Visc en un pis d'acollida de l'Església i soc independent”

Marca la 'X' a favor de l'Església a la declaració de la renda

X L'ÀNGELA, X TU, X TANTS

ta gent necessitada. La campanya presenta cinc persones que van trobar en l'Església l'ajuda que els urgia en un moment de desesperació i dificultat. Fruit d'aquest agraïment, obren el seu cor al món i contenen la seva història. Són:

—**Ruth**, que va sortir de l'infern del maltractament gràcies a l'empenta de les amigues de la seva parròquia.

- Àngela**, amb síndrome de Down, que viu independent en un pis d'acollida a Talavera.
- Halyna**, que va venir d'Ucraïna amb la seva filla i dos nets. L'Església els ha ofert una nova vida.
- José**, que va passar de la presó i la legió a la construcció, on va tenir un accident que el va marcar per sempre. A la parròquia li donen menjar i ha trobat una família i un lloc on viure.
- Ramón**, sacerdot, que va viure en el món de les drogues fins als disset anys. Un jove sacerdot de la seva parròquia li va donar la força per canviar.

Són vídeos que narren la seva història, però que ofereixen també un cant d'esperança i mostren la tenacitat personal dels seus protagonistes i el suport i la caritat dels catòlics.

En definitiva, em sento responsable de la campanya i sol·licito la vostra ajuda. Sabeu que marcar la «X» de l'Església és una decisió lliure que no perjudica ningú i no té cap cost perquè ni et cobren més ni et retornen menys i podeu marcar simultàniament la casella d'«altres finalitats». Aquesta opció és de les poques coses que podem decidir sobre els nostres impostos. El resultat d'aquesta acció es pot conèixer a través de la *Memòria Anual d'Activitats* on l'Església explica en què empra els seus recursos. Agraïm a tothom la seva col·laboració; per descomptat, també als no catòlics i no practicants que, amb la seva decisió, reconeixen aquesta meritòria tasca.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola

Els bisbes espanyols, reunits a Madrid entre el 17 i el 21 d'abril en la 121a Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), s'ofereixen a liderar la lluita contra la pedreràstia en tots els àmbits de la societat i a demanar «perdó per aquest gran pecat», en paraules del president de la CEE i arquebisbe de Barcelona, Juan José Omella, en el seu discurs inaugural. Omella va lamentar «sense defugir cap de les pròpies responsabili-

tats de l'Església» que no s'abordi aquesta qüestió en la seva dimensió global i que es focalitzi de forma gairebé exclusiva en l'àmbit de l'Església.

El bisbe Salvador també va assistir a l'Assemblea Plenària, va rebre informació de les activitats de les diferents Comissions Episcopals i va triar els Pares Sinodals que representaran la CEE a la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes al Vaticà a l'octubre de 2023.

CERCA DE VOSOTROS

Por ellos, por ti, por tantos

Queridos diocesanos:

El título de este comentario lo veis en los folletos de las parroquias como orientación general para quienes están obligados, como cada año, a presentar su aportación económica al Estado como contribución personal por los servicios públicos que ofrece a toda la sociedad. Formalizar la declaración de la renta durante este trimestre abril-junio telemática o presencialmente, de modo personal, con ayuda de asesores o pidiendo cita en los mostradores de la agencia tributaria es una obligación para todos aquellos ciudadanos que superan una determinada línea de ingresos al año.

Ese mismo título es el lema de la campaña «Xtantos 2023» que anima a marcar la casilla de la Iglesia en el folleto que se cumplimenta para la declaración de la renta. Este es un deber ciudadano que se repite durante los últimos años y ya es una costumbre asentada que la Iglesia católica solicite el sencillo gesto de la casilla como una colaboración más para llevar a cabo todos sus proyectos pastorales, desde la predicación y servicios sacramentales hasta la atención a tareas educativas y atención a las personas más vulnerables de nuestra sociedad. La campaña informativa para esta cuestión incluye unos spots específicos en radio, en televisión y en formatos digitales; también en redes sociales y soportes religiosos. Se ha editado el periódico *Xtantos* y unos carteles para distribuir por todas las parroquias del país.

En dicha publicación se presentan cinco testimonios, junto con entrevistas y reportajes de la labor general de la Iglesia, que describen gráficamente las ayudas que reciben y la gratitud que muestran. Son un pequeño exponente de la gran cantidad de beneficiarios a los que llegan los recursos económicos y la dedicación de voluntarios para atender a tanta gente necesitada. La campaña presenta cinco personas que en la Iglesia encontraron el apoyo que les urgía en un momento de desesperación y dificultad. Fruto de ese agradecimiento, abren su corazón al mundo y cuentan su historia. Se trata de:

- Ruth**, que salió del infierno del maltrato, gracias al empujón de las amigas de su parroquia.
- Ángela**, con síndrome de Down, que vive independiente en un piso de acogida de Talavera.
- Halyna**, vino con su hija y dos nietos desde Ucrania. La Iglesia les ha ofrecido nueva vida.
- José**, desde la cárcel y la legión a la construcción donde un accidente le marcó para siempre; en la parroquia le dan de comer y ha encontrado una familia y un lugar donde vivir.
- Ramón**, sacerdote, vivió en el mundo de las drogas hasta los 17 años. Un joven sacerdote de su parroquia le dio la fuerza para cambiar.

Son vídeos que narran su historia pero que ofrecen también un canto de esperanza y muestran el tesón personal de sus protagonistas y el apoyo y la caridad de los católicos.

En definitiva, me siento responsable de la campaña y solicito vuestra ayuda. Sabéis que marcar la «X» de la Iglesia es una decisión libre que no perjudica a nadie y no tiene coste alguno porque ni te cobran más ni te devuelven menos; podéis marcar simultáneamente la casilla de «otros fines»; esta opción es de las pocas cosas que podemos decidir sobre nuestros propios impuestos. El resultado de esta acción se puede conocer a través de la *Memoria Anual de Actividades* donde explica en qué emplea la Iglesia sus recursos. Agradecemos a todos su colaboración; por supuesto a los no católicos o no practicantes que, con su decisión, reconocen esta meritoria labor.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Jornada de mestres de religió a Montserrat

Prop de dos-cents mestres i professors de religió de Catalunya es van trobar, el passat dissabte dia 15 d'abril, a l'Abadia de Montserrat, amb motiu de la XVII Jornada que organitza el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC).

La trobada va començar amb un acte conjunt en què van intervenir Mn. Manel Duaso, delegat d'Ensenyament del bisbat de Sant Feliu; Meritxell Ruiz, secretària general de la FECC; Carles Armengol, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; l'abat de Montserrat, P. Manel Gasch, i l'arquebisbe Joan Planellas, com a president del SIERC. Seguidament hi va haver diverses conferències i tallers.

Com a resultat d'aquesta trobada, s'ha publicat un Manifest que recull tres reflexions. En primer lloc, s'afirma «la presència de l'educació religiosa d'infants i joves a Catalunya», assegurant que

«sense la religió a l'escola ens empobrim no sols com a persones, sinó també en la qualitat d'una societat que es vol capaç de diàleg i d'escolta». Per altra banda, es posa de manifest «el compromís amb la proposta del Pacte Educatiu Global feta pel papa Francesc que ens mena, com a portadors de l'Evangeli, a posar en el centre de la nos-

tra tasca educativa la persona». I, finalment, es constata que el «testimoniatge d'esperança inherent a l'educació religiosa» és molt necessari «en un context marcat pel desencís, el dubte, les distòpies socials i la manca de relats per entomar la pròpia situació de contingència i vulnerabilitat de la persona humana».

Mor Mn. Josep Jordán als 77 anys

El prevere de la diòcesi de Lleida Mn. Josep Jordán ha mort aquest passat 12 d'abril a l'edat de 77 anys. Nascut a Saidí el 1945, va rebre l'orde del diaconat a la capella del Col·legi Episcopal el 1983 i va ser ordenat prevere a Saidí un any després.

Mn. Jordán va dedicar gran part de la seva tasca pastoral a l'àmbit de l'educació. Des de 1978, abans de ser prevere, fins a l'any 2010, va ser mestre, coordinador de catequesi i responsable de l'internat i del menjador del Col·legi

Episcopal i, a partir de 1986, també va ser professor de religió al mateix centre.

En el seu primer any de sacerdoci va exercir com a vicari de la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida. Des de 1985 i fins a la seva jubilació va ser rector de les parròquies d'Ager, Agulló, Ametlla, Corçà, Fontdepou i Laregla.

El seu funeral es va fer a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Saidí i va ser concelebrada pel bisbe Salvador, el vicari general, Lluís Sallán, i l'exdirector de l'Episcopal, Mn. Jordi Pardell.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «El dia del nostre comiat, la sorpresa serà alegre si ara ens deixem sorprendre per la presència de Déu que ens espera entre els pobres i els ferits del món» (2 de novembre).

@Pontifex_es: «No deixem evaporar la possibilitat de la trobada entre civilitzacions, religions i cultures, no permetem que s'assequin les arrels de l'humà! Treballem junts, treballem per tots, per l'esperança!» (3 de novembre).

@Pontifex_es: «L'home religiós, l'home de pau, s'oposa a la carrera armamen-

tística, al negoci de la guerra, al mercat de la mort. No dona suport a "aliances contra algú", sinó camins de trobada amb tots: segueix la senda de la fraternitat, el diàleg i la pau» (4 de novembre).

@Pontifex_es: «Els cristians no podem donar veritable testimoniatge del Déu de l'amor si no estem units entre nosaltres com Ell vol; i no podem estar units sense obrir-nos al testimoniatge, en nom de l'Esperit que vol arribar a tots» (4 de novembre).

Mar Pérez parla de la humilitat de Jesús

La teòloga Mar Pérez va tancar, el passat 13 d'abril, el cicle de conferències que l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) ha dedicat aquest curs a la humilitat, amb una sessió a l'aula magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI) que es va dedicar a parlar de la humilitat en Jesús. Pérez va canviar a l'últim moment el títol de la seva xerrada que originàriament era «La humilitat de Déu», per centrar-se específicament en la figura de Jesucrist.

Amb el seu habitual to distès i didàctic, va repassar diferents passatges dels evangelis on queda patent que la humilitat és una característica central en Jesús. La teòloga considera que per ser humil a l'estil

de Jesús cal «reflexió, recolliment, contemplació, silenci interior i no viure precipitadament».

Entrevista al bisbe Salvador a Ràdio Lleida

El bisbe Salvador va reflexionar, en una entrevista a SER Ràdio Lleida, sobre la crisi de vocacions que afecten l'Església, no només a Llei-

da, sinó de forma generalitzada a tota Espanya i, més intensament, a Catalunya i la meitat nord de l'Estat.

En aquest sentit, va explicar que en els vuit anys que duu al capdavant de la diòcesi només hi ha hagut un seminarista, Joshua Enrique Carrillo, que serà ordenat diaca el proper 4 de juny, i que arribarà al sacerdoci a finals d'any. El bisbe va expressar la seva preocupació per la falta de relleu en el ministeri sacerdotal. En la conversa amb la periodista Mercè March al programa «Aquí Lleida», també va parlar de la necessitat de marcar la «X» a la casella de l'Església a la declaració de la renda.

Cinefòrums amb *Amén* i *Invictus*

La Unitat Pastoral Pilar-Magdalena va organitzar, el passat 21 d'abril, un videofòrum amb la projecció de la pel·lícula *Amén*. *Francisco responde*, un diàleg entre el papa Francesc i joves que estan a la perifèria de l'Església. Per la seva part, una trentena de joves van assistir a la projecció de la pel·lícula *Invictus*, que la Delegació de Pastoral de Joves va programar a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església dins el cinefòrum que es ve celebrant des de principis de curs. El mateix lloc va acollir el 15 d'abril la V Trobada d'Animadors de Comunitat per

compartir experiències i preparar la darrera trobada d'aquest curs, que es farà el 10 de juny.

REFLEXIONS

Per un creixement harmònic en la fe

En una recent trobada de professors cristians, després de reflexionar sobre l'entorn social que envolta l'escola i, també, sobre l'entorn socioreligiós que l'afecta, s'abordà la possibilitat de treballar un itinerari de creixement en la fe dels infants i joves. S'apuntà que perquè sigui harmònic, ha de contemplar tres aspectes treballats alhora i amb una forta cohesió entre ells, des de la infantesa: la formació, la vivència i la celebració.

Si no es treballen conjuntament i posem l'accent en la formació, en la instrucció, podem convertir el cristianisme en una filosofia, una moral, lluny de la seva realitat, una fe. Si només es treballen els aspectes vivencials externs (voluntariats, serveis assistencials diversos...) centrant-nos com a finalitat en el compromís i l'acció, podem abocar a un activisme, especialment entre els joves, que amb el temps quedi desproveït de base, de fonament espiritual i, fàcilment, de sentit. Si només es treballen els aspectes vivencials interiors —reflexió, pregària, meditació...— es pot caure en un espiritualisme desencarnat i desarel·lat, una fe sense obres. Si la celebració només és trobada i festa, s'allunyarà de la dimensió comunitària eclesial, de la sacramental i de l'acció de la gràcia.

És determinant, doncs, que aquests tres aspectes es treballin harmònicament conjuntats, amb la pretensió de facilitar l'experiència religiosa personal. Superar els aspectes negatius de les realitats viscudes i caminar cap a una autonomia que, al laïcisme ambiental s'hi contraposi l'espiritualitat que neix de la pregària. Una espiritualitat que es fa present i que s'arrela en el món perquè ajuda a superar el caminar sol, a través del mestratge de l'adult que l'acompanya i de la comunitat que acull i ajuda a celebrar la fe.

Una espiritualitat que fa sortir de l'individualisme, en ocasions aclaparador, gràcies a la crida d'Aquell que és Amor i que proposa estimar els altres mitjançant un servei generós, compromès i desinteressat a favor, especialment, dels qui més ho necessiten. Estem parlant d'un procés que comença a la infantesa, es completarà en gran manera a la joventut, però que caldrà treballar tota la vida. Els fonaments que es posin els primers anys seran la base que sustentará el procés. «Vosaltres teniu de tot en abundància: fe, paraules, coneixement, sol·licitud plena i l'amor que de nosaltres heu rebut. Tingueu també ara una generositat abundosa» (2Co 8,7).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / Sl: 113B / Jo 14,21-26]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, i altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe.

9. □ Dimarts [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Tortosa (territori

de la comunitat valenciana): Mare de Déu dels Desemparats. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev. i dr. de l'Església, apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dijous [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Lleida: ■ Anastasi (s. III-

IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev., trinitari basc.

12. □ Divendres [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà.

13. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel.

franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. de la Congregació del Sagrat Cor de Bétharam.

14. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 8,5-8. 14-17 / Sl 65 / 1Pe 3,15-18 (o bé, del diumenge VII: 1Pe 4,13-16) / Jo 14,15-21 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,1-11a)]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar.

Diumenge V de Pasqua (A)

COMENTARI

«Jo soc el camí, la veritat i la vida»

Pantocràtor de l'església de l'abadia Maria Laach (s. XII). Andernach (Alemanya)

La lectura d'aquest diumenge ens ajuda a aprofundir en el misteri de Jesús. Avui el Senyor afirma clarament la unió íntima entre el Pare i ell: *Qui em veu a mi, veu el Pare... Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres.* Hi ha una unió tan profunda entre el Pare i Jesús, que les obres que fa Jesús són les obres del Pare. Per això pot afirmar que des d'ara ja coneixeu [el Pare] perquè m'heu conegut a mi. I ha començat dient que anava a preparar-vos una estada a casa del meu Pare. Allí on és ell, vol que hi siguem també els seus seguidors. Però com arribar a la casa del Pare? El mateix Jesús ens ho diu clarament: *Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi.* La voluntat del Pare i de Jesús és que visquem amb ells eternament i per això Jesús ens diu que ell és la veritat i la vida. Només ell ens ofereix l'autèntica vida, només amb ell podem saber la veritat plena. Però al mateix temps tenim en Jesús el camí: si seguim Jesús trobarem la veritat, la vida, la casa del Pare i viurem eternament amb ells. A la primera lectura hem vist un problema important de la comunitat cristiana: hi ha queixes per la deficient distribució d'ajuda a algunes viudes de la comunitat. La resposta és exemplar: primer els apòstols accepten el problema, no el neguen. En segon lloc, busquen la resposta però impliquen a tota la comunitat: *Busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny.* I un cop la comunitat ha escollit els set (que en diem diaques) els apòstols accepten aquesta elecció sense cap veto. Adonem-nos que fins i tot per distribuir l'ajuda necessiten homes plens de l'Esperit Sant, perquè la comunitat ha de viure amarada d'aquest Esperit. Pau ens recorda que Jesús és la *pedra viva*, de gran valor. I nosaltres, diu, hem de *ser pedres vives que ofereixin víctimes espirituals acceptables a Déu per Jesucrist.* La nostra vida, moguda per l'Esperit ha de ser la millor oferta al Pare.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteuvos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esclusura: «Jo poso a Síó una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclameu la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas. Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra.»

La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando. La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Síón una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino». Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?» Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto». Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta». Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aún mayores, porque yo me voy al Padre.»